

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG/196-279 / 117

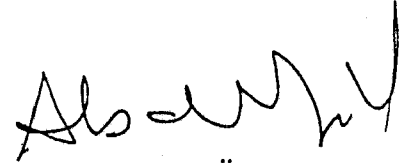
Ankara

711/2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulu'na uygun görülmüştür.

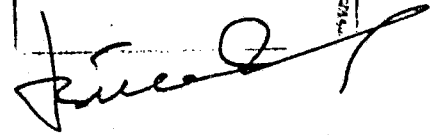
Gereğini arz ederim.

Abdullah GÜL
Başbakan

Eki :
Liste

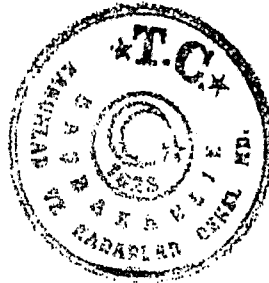
T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Saray, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Esas Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	13.1.2003 1/360
K. Md.	K.D. Bk. 1/360
BAŞKAN	

LİSTE

Esas No: Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarılarının Adı:

- 1/465 İskâr Kanunu Tasarısı
- 1/479 190 Sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye Bir Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı
- 1/638 Karayolu Taşıma Kanunu Tasarısı
- 1/682 Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Teşkilâtının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı
- 1/747 At Yarışları Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
- 1/770 Köye Götürülen Hizmetlerden Gönüllü Katkılar Dışında Katılma Payı Alınmaması Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Tasarısı
- 1/800 Ziraat Vekâletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin Sureti İdaresi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
- 1/886 Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
- 1/979 Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
- 1/986 Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı

T. C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-424/2471

Ankara

615/2002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 15/4/2002 tarihinde kararlaştırılan "Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

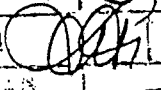
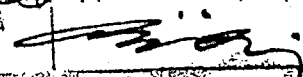
Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. C. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	- Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Ekos Kom.	Plan ve Bütçe
Yerik	5.5.2002-4/979
E. M. M.	 E. M. M. BAŞKAN
BAŞKAN	

GENEL GEREKÇE

Madenciliğimiz içinde bulunduğu zor şartlar nedeni ile beklenen gelişmeyi gösterememektedir. Son yıllarda sektöre olan ilgi azalmış, yatırımlar durma noktasına gelmiştir. Bunun başlıca nedenleri madencilik mevzuatı dışındaki mevzuatlar, çevresel endişeler, madencilığe getirilen kısıtlama ve yasaklamalar ile ağır ve çok süre alan bürokratik işlemlerdir. Ayrıca maden mevzuatından kaynaklanan bazı olumsuzluklar da mevcuttur. Özellikle ruhsat iptallerini öngören maddelerin çokluğu ruhsat güvencesini azaltmaktadır.

Bu olumsuzlukları gidermek maksadı ile madencilik faaliyetlerinin kendine özgü şartları dikkate alınarak madencilik faaliyetlerine başlayabilmek için alınması gerekli izinler ve uyulması gerekli hususların bir yönetmelikle belirlenmesi gerekli görülmüş ve bu yönde bir düzenlemeye gidilmiştir.

Madenin öncelikle aranıp bulunması gerekmektedir. Bulunan madenin de bulunduğu yerden üretilmesi gibi sektöre özgü bir zorunluluğu vardır. Madenin üretilmesi için yer seçme şansı yoktur. Ülkemizin toprakları maden varlığı açısından yeteri kadar aranmamıştır. Ülkemizde bazı alanlar değişik nedenlerle yasal olarak madencilik faaliyetlerine kapatılmıştır. Bu alanlarda bulunabilecek madenlerin ekonomiye katkısının, kısıtlama gerekçesindeki faydadan çok daha fazla olması mümkündür. Yapılan değişiklik ile ilgili bakanlıklarla gerekli koordinasyon sağlanarak bu alanlarda madencilik faaliyetlerine olanak sağlanmıştır. Madencilik sektörünü desteklemek maksadıyla teşviklerden yararlandırılması ayrıca rezerv tüketim payı ve taşıma masraflarından belli oranda vergi indirimi getirilmesi öngörülmüştür.

Çimento, inşaat ve kireç sanayi hammaddeleri ile tuğla-kiremit sanayi hammaddeleri Maden Kanunu kapsamına alınarak ülkemizde önemli bir potansiyeli ve büyüme temayülü olan bu sektörün gelişmesine katkı sağlamak amaçlanmıştır.

Devletin madencilikten sağladığı gelirleri daha düzenli takip etmek ve işlemleri basitleştirmek üzere 3213 sayılı Maden Kanunundaki Devlet hakkının tahsiline ilişkin bilanço sistemi değiştirilerek yerine üretilen cevherin satış tutarı üzerinden Devlet hakkı ödenmesi ilkesi getirilmiştir. Yine aynı esaslar dahilinde ödenmek üzere Özel İdare payı ödemesi getirilerek mahalli idarelerin desteklenmesi amaçlanmıştır.

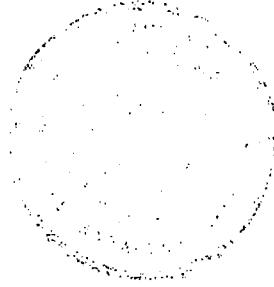
3213 sayılı Maden Kanununun kamulaştırmaya ilişkin hükmünün Anayasa Mahkemesince iptalinden sonra ortaya çıkan boşluğu doldurmak için

Kanunun 46 .ncı maddesinin son fıkrası yeniden düzenlenmiştir. Yapılan düzenlemede Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesine uygun olarak kamulaştırılan gayri menkullerin madencilik faaliyetinin sona ermesi durumunda eski sahiplerine bedelsiz iadesi hükmü getirilmiştir.

Ayrıca 3213 sayılı Kanunun bazı maddelerinde yapılan değişiklikler ile uygulamada karşılaşılan güçlüklerin giderilmesi ve mevzuatın daha basit ve kolay uygulanması imkanı sağlanmıştır.

Madenin aranıp işletilebilmesi için 10'dan fazla değişik bakanlıktan 20'nin üzerinde izin ve onay alınması gerekmektedir. Bu izinlerin bazen her biri dahi yatırımcı üzerinde caydırıcı rol oynamaktadır. Yapılan düzenlemeler ile uygulama kolaylıkları getirilmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1-Günümüzde çimento sanayinin ihtiyacı olan kalker, puzolanik kayaç ve marn gibi hammaddeler taşocağı ruhsatları ile karşılanmaktadır. Büyük bir gelişme içinde olan bu sektör daha büyük yatırımlar yapabilmek için hammadde ihtiyacını daha güvenilir ve büyük rezervli kaynaklardan karşılamak istemektedir. Kireç sanayi içinde aynı durum söz konusudur. Bu nedenle kalker, puzolanik kayaç ve marnın maden kanunu kapsamına alınması gerekli görülmüş ve kanunun 2 inci maddesine eklenmiştir. Diğer taraftan dekoratif taşların giderek önem kazanması ve bazı taşların parlatılmadan kullanımının yaygınlaşması nedeni ile kanundaki mermer tanımının yeniden düzenlenmesine ihtiyaç duyulmuş ve kesilip parlatılarak kullanma kıstası kaldırılmış ve dekoratif taşlar da bu madde kapsamına alınmıştır. Bu değişiklik sonucunda mermer ve dekoratif taşların inşaat sektöründe kullanımı ile önemli gelişmeler beklenmektedir.

Seramik sektöründe düşük oranlı Al₂O₃ ihtiva eden killerin kullanımının artması göz önüne alınarak Al₂O₃ oranının kaldırılması zorunlu hale gelmiş ve tüm sektörlerin kil talebinin karşılanması amaçlanmıştır. Seramik sektöründe, döküm sanayinde ve diğer sanayi kollarında kullanılan kil alanları ile tuğla-kiremit sanayinde kullanılan kil alanlarının çakışması nedeniyle ortaya çıkan sorunları kaldırmak ve tuğla-kiremit sanayi için gerekli kil ihtiyacının karşılanmasında yaşanan güçlükleri ortadan kaldırmak amacıyla tuğla-kiremit kili tasarı kapsamına alınmıştır. Kuvars kumu yataklarındaki SiO₂ oranının da %80'e düşürülmesi zaruret haline gelmiştir.

Diğer taraftan değişik tarihlerde Bakanlar Kurulu Kararı ile Maden kanunu kapsamına alınmış olan karbondioksit (CO₂), turba, alçı taşı(jips, anhidrit), kalsit ile sanayinin önemli hammaddelerinden olan sepiyolit ve huntit maddé metnine ilave edilmiş ve 2 nci maddede bilimsel sınıflamalara uygun bir düzenleme getirilmiştir.

Madde 2- Özellikle büyük ruhsat alanlarının küçük bir bölümünde madencilik yapılmakta, bazen geri kalan alanlardaki faaliyetler, ruhsat bölünemediği için rödovans karşılığı işletilmektedir. Bu maddede getirilen işletme ruhsatlarının bölünebilmesi ilkesi ile; büyük ruhsat alanlarında, faaliyetin sürdürüldüğü alanın dışında kalan alanlarda tespit edilmiş olan maden rezervinin en kısa sürede ekonomiye kazandırılması için daha çok yatırımcıya sektöre girmesi için alt yapı hazırlanması amaçlanmıştır. Ruhsatın bölünmesi ile aynı ruhsat alanı içinde daha çok madencilik faaliyeti söz konusu olacak, üretim artacak, madencilige bir ivme kazanacak ve madencilikte istihdamın artacaktır.

Madde 3- Maden ruhsat sahihlerinde arama ve işletme faaliyetlerine başlanabilmesi için alınması gerekli olan izinler, bu izinlerin alınmasında karşılaşılan güçlükler, madencilik faaliyetlerini olumsuz yönde etkilemektedir.

Bazı bakanlıklara ait mevzuat, madencilik faaliyetlerine bir çok kısıtlama ve yasaklamalar getirmektedir. Bu durum yer altı kaynaklarımızın ülke ekonomisine kazandırılmasını engellemektedir. Bu olumsuzlukları gidermek için madencilik faaliyetlerinin hangi izinlere tabi olacağının, ilgili mevzuatın madencilige ne şekilde uygulanacağı, bu çerçevede madencilik faaliyetlerinin evre ve kaynak koruma ilkeleri çerçevesinde ne şekilde sürdürüleceği ve ortaya çıkacak olumsuzlukların nasıl halledileceği konularının ilgili bakanlıkların uygun görüşü alınarak Bakanlıkça ıkarılacak bir yönetmelik ile çözümlenmesi amaçlanmıştır.

ÇED belgesi almış faaliyet sahibinin, diğer kurumlardan alması gerekli izinler için bu kurumlara, ruhsat sahibinin başvurusundan itibaren 15 günlük süre içinde işlemleri tamamlama zorunluluğu getirilmiştir. Bu düzenleme ile madencilik faaliyet sahibinin izinlerle ilgili bürokratik sorunlarının kısa sürede çözümlenmesi amaçlanmaktadır. Madencilikte faaliyetler arama ile başlamaktadır. Arama faaliyetlerinin günümüze değin ÇED prosedürü kapsamında değerlendirilmiş olmasının, sektöre yatırım yapacaklar için, yatırım kararında başlangıçta caydırıcı bir rol oynadığı belirlenmiştir. Arama faaliyetleri; prospeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeofizik araştırma, sondaj, kk yarma, kısa galeri gibi üretim yapılmayan, çevreye kalıcı bir kirlilik, atık, artık bırakmayan faaliyetlerden biri ya da birkaçını içermektedir. Arama faaliyetlerinde ruhsat sahibinin yasa gereği ne arayacağı belirli değildir. Bu faaliyetlerde sadece prospeksiyon, harita faaliyetler sonrası ulaşılan bulgulara göre yönlendirilmektedir. Bu nedenle başlangıçta, sonuçta ne yapılacağı belli olamayan bir arama faaliyetinin ÇED kapsamında değerlendirilmesi çevresel, bilimsel ve teknik hiçbir anlam ifade etmemektedir. Ayrıca madencilik açısından arama faaliyetinde süreklilik esas olduğundan ve arama yapılacak alanının geniş ve değişken olması nedeni ile belirli bir bölgede yoğunlaşması söz konusu değildir. Bazen büyük alanlar arama sonrası prospeksiyon sonrası değerli bulunmayıp terk edilebilmektedir. Bu nedenle üretim yapılmadan yürütülecek arama faaliyetleri ÇED prosedürü kapsamı dışına alınmıştır.

Çeşitli nedenler ileri sürülerek zaman zaman madencilik faaliyetlerinin durdurulması nedeniyle, madencilik yatırımları aksamakta, entegre tesisler tümüyle işletilemez hale gelmekte, bunun dışında, yeraltı işletmelerinde çökmeler, su basmaları veya başka nedenlerle yeraltı tesisleri kullanılamaz hale gelmekte açık işletmelerde ise heyelan sonucu toprak kayması ile maden ocağı tümüyle kapanmakta ve telafisi imkansız zararlar meydana gelmektedir.

Bu tür olumsuzlukların önlenmesi bakımından, ruhsatlara dayalı olarak devletin gözetim ve denetimi altında yürütülmekte olan madencilik faaliyetinin, Bakanlığa verilmiş proje kapsamında yürütüldüğünün tespiti şartıyla, Bakanlık dışındaki kurum ve kuruluşlar tarafından, can güvenliği hariç olmak üzere, çeşitli nedenler ileri sürülerek engellenmiş olması veya engellenme aşaması gelmesi hallerinde, ileri sürülen bu nedenlerin ortadan kaldırılmasında bilimsel ve teknik çözümlerin mevcut olması durumunda, madencilik faaliyetlerinin hiçbir kurum tarafından engellenemeyeceği hükmü getirilmiştir.

Kaynakların ekonomiye kazandırılması için ekonomik üstünlük yada faaliyet sırası ile ilgili kararların bilimsel temellere dayanması gerekmektedir. Madencilik sektörü ve yer altı kaynaklarının aranması ve işletilmesi ile ilgili değerlendirmeler özel uzmanlık gerektiren hususlardır. Bu konuda uzman olmayan kişilerin gerçeği yansıtmayan görüş ve yorumları bazen kaynaklarımızın işletilmesini engelleyici yanlış yönlendirmelere neden olmaktadır. Hatta maden işletmelerinde uygulanan yöntem itibarı ile yüzey topografyasında herhangi bir değişikliğin söz konusu olmadığı durumlarda bile kurumların mevzuatına şekli bir yaklaşımları nedeni ile madencilik faaliyetlerinde sorunlarla karşılaşmaktadır. Kanununda öngörülen Bilimsel ve Teknik Komisyon, madencilik faaliyetlerinin sürdürülmesi sırasında karşılaşılan sorunların, ilgili bakanlıkların ve TÜBİTAK'ın da katılımı ile ortak bir çalışmaya yaparak bilimsel ve teknik esaslar çerçevesinde çözümlenmesi, faaliyetlerin ülke ekonomisine katkısının sürekliliği ve en üst düzeye çıkarılması amaçlanmıştır.

Kanun kapsamına alınan maddelerin kapsamı genişletildiğinden, organize sanayi bölgelerin, yol, baraj, liman, v.b. projeleri ve imar planlarının uygulanmasında bazı güçlüklerle karşılaşılabilir. Zira bu tesislerin yapılacağı alanlarda verilmiş ruhsatlar söz konusu olabilecektir. Bu gibi hallerde kamu yararı taşıyan yatırımların engellenmemesi bakımından maddede getirilen düzenleme ile gerektiğinde, maden ve mermer ruhsatlarının taksir edilebileceği öngörülmüştür. Bu gibi hallerde ruhsata konu madenin rezervi, işletme şekli, madenin bulunduğu alan, yapılmış madencilik yatırımlarının durumu ve bu madenin ülke ve bölge ekonomisindeki yeri, stratejik durumu ile gerçekleştirilmesi düşünülen yatırımın ekonomik ve toplumsal getirileri göz önüne alınarak karar verilebilecektir. Ruhsatların taksir edilmesi halinde ruhsat sahibinin yaptığı yatırım masraflarının tazmin edilmesi öngörülerek, ruhsat sahibinin zararlarının karşılanması amaçlanmıştır.

İzne tabi yerlerde izinsiz çalışılmayacağı belirtilmiş, ancak çalışıldığının tespiti halinde faaliyetin durdurulacağı ve yıllık ruhsat harcı kadar para cezasının uygulanacağı, bu fiilin tekrarı halinde ise cezanın ikiye katlanarak tatbik edileceği öngörülmüştür.

Madde 4- Madencilik, sanayinin hammadde gereksinimini karşıladığından ülke ekonomisinin temelini oluşturur. Mevcut kaynakların en iyi şekilde kullanımı, kaynakların atıl durumda bırakılmaması ve bilinmeyen kaynakların belirlenerek üretilmesi ile ülke sanayisinin gelişmesine hız verilmesinin vazgeçilmezliği tartışılmaz bir gerçektir. Madencilğin, döviz sağlama, katma değer yaratması, istihdam yaratması, hizmet ve yan sanayi sektörlerini teşvik etmesi, özellikle bölgesel kalkınmayı ön plana çıkarması açısından ülke ekonomisinde ayrı bir önemi ve yeri vardır.

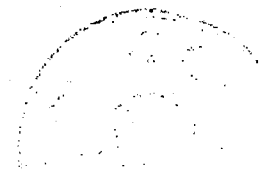
Madencilik, yatırımcı için riskli ve yatırılan sermayenin geri dönüş sürecinin uzun olduğu hatta bazen geri dönmediği bir sektördür. Son derece riskli bir yatırım alanı olan madencilğin diğer ülkelerde olduğu gibi desteğe ve teşvike ihtiyacı vardır.

Madencilği diğer sektörlerden ayıran özellikler kısaca şunlardır:

- Madencilik sektörü, sanayi başta olmak üzere, ekonominin diğer sektörlerinin temel hammadde gereksinimlerini sağlar.
- Madencilik sektörü, ekonomik kalkınmayı başlatan "öncü sektör" konumundadır.
- Madencilikte yer seçme şansı yoktur.
- Madencilğin her aşaması riskli, yatırımın geri dönüş süreci uzundur.
- Madencilik faaliyetlerinin kısa süreli de olsa durdurulması mümkün değildir, süreklilik gerektirir.
- Madencilğin yapıldığı bölgeler sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan oldukça hızlı kalkınır. Madencilik faaliyetlerinin yol, su, elektrik, haberleşme gibi alt yapıya ihtiyacı vardır. Bu alt yapılar kalkınmanın temel unsurlarıdır.
- Madencilik, istihdam ağırlıklı bir sektör olup, genelde, kırsal kesimde faaliyet gösteren bir üretim dalıdır. Bu nitelikleriyle, göçü sınırlayıcı bir rol üstlenir.

Mevcut uygulamalarla madencilğin ülke ekonomisine katkısı sınırlı kalmıştır. Sanayinin itici gücü olan madencilik sektörü, katma değeri yüksek, kaynak oluşturan önemli bir sektör haline getirilmeli, madencilğimiz ülke kalkınmasında geri planda kalmaktan kurtarılmalıdır. Madencilik sektörünün desteklenmesi amacı ile bu madde düzenlenmiştir.

Madde 5- 3213 sayılı Maden Kanununun 10 uncu maddesi ile getirilen müeyyideler ruhsat güvencesini ortadan kaldırarak yatırımı engellemekte ve madencilik sektörüne caydırıcı etki yapmaktadır. Uygulanan ceza hükümleri ilgili teknik elemanların üç yıl gibi uzun bir süre bu kanunla ilgili teknik konularda yetkilerinin kısıtlanması sonucunu doğurmaktadır.

Bu maddede yapılan değişiklik ile gerçek dışı, yanılıcı kanun hükümlerin icraatını engelleyici haksız yere hak iktisabına yol açan beyanlarda bulunan teknik elemanın para cezası uygulanarak tekerrüründe para cezasının iki katına çıkarılması, nc tekrarında ise bir yıl süreyle, Genel Müdürlük nezrinde yapacağı beyanların geçersiz sayılması öngörülmüştür. Bu fiilleri işleyen ruhsat sahiplerine ise ruhsatın feshi yerine, her defasında katlanarak uygulanan para cezası ödeme yükümlülüğü getirilmiştir. Böylece hem teknik elemanlara ikaz sistemi getirilerek cezaları hafifletilmiő, ruhsatlarında bu maddeye dayalı iptalleri kaldırılarak ruhsat güvencesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 6- Bu maddede getirilen değişiklik ile, uygulamada karşılaşılan ancak kanunda belirtilmeyen ve anlatım bozukluğu nedeniyle farklı yorumlara neden olan konular hakkında bazı hükümler getirilmiştir. Bu düzenleme ile Genel Müdürlükçe yapılan tetkikler sonucunda ruhsat sahibinin sahasında yaptığı üretimi beyan etmemesi durumunda yapılacak iőlem ile ruhsatsız alanda kaçak maden üretimi tespit edildiğinde yapılacak işlemler ayrı belirtilmiştir. Böylece hem üretilen hammaddenin kayıt altına alınması sağlanmış, hem de kaçak retimn önüne geçilerek sektörün ülke ekonomisine katkısının arttırılması amaçlanmıştır.

Ayrıca madenin sevkıyat biçimindeki teknolojik gelişmeler dikkate alınarak sevk ve kantar fiőı kullanımı ile ilgili esaslar ile altın, gümüş, platin gibi kıymetli metallerin denetimi ve sevkıyatının çıkarılacak bir yönetmelikte belirtileceği hükmü getirilmiştir.

Madde 7- Bu maddede yapılan düzenleme ile ruhsat alanlarının kk olması halinde, yatırılacak teminatların yetersiz kalmaması için, yatırılacak teminatın, her bütçe yılında belirlenecek "taban teminat" miktarından az olmaması öngörülmüştür.

3213 sayılı kanun ruhsat talebi için harç ve teminatların yatırılması Şartı getirilmiş ise de bunların eksik veya hiç yatırılmaması durumunda yapılacak iőlem belirtilmemiőtir. Yapılan düzenleme ile bu eksikliklerin hangi süreler içinde tamamlatılacağı düzenlemiő ve belirtilen srelerde harç ve teminatların yatırılmaması halinde uygulanacak müeyyideler aőamalı olarak gösterilmiştir.

Kanunun bu maddesinin nc fıkrası ile ruhsatlarda iki kez yapılabilen alan değişikliği Şartı kaldırılarak daha fazla alan değişikliği yapılmasına imkan sağlanmıştır. Buna bağlı olarak teminatların da gncelleőtirileceęi belirtilmiştir.

Diğer taraftan madencilik faaliyetlerin mahallinde incelenmesi, kontrol ve denetimi için gerekli masraflar için yatırılacak yollukların yatırılma Şekli ie

yatırılmaması halinde bunlara uygulanacak yaptırımlar belirtilmiş ve madencilik faaliyetlerinin daha etkin bir şekilde yürütülmesi amaçlanmıştır.

Yine bu maddede irad kaydedilen teminatların nasıl tamamlanacağı belirtilmiştir. Ayrıca arama ve ön işletme safhalarında yapılan teminat iradı tamamlattırılmasının gerekmeyeceği hususu belirtilmiştir.

Bu Kanuna göre verilecek para cezalarına karşı itiraz etme süresi ve itiraz mercii, faaliyet sahibini cezaya yapacağı itirazın idarenin verdiği cezanın uygulamasının durdurmayacağı hususu belirtilmiştir.

Madde 8- 3213 sayılı Maden Kanununun 14 üncü maddesine göre Devlet Hakkı ve diğer ödentilerin bilanço brüt karı üzerinden alınması hükmü getirilmiştir. Bu sistem uygulamada takibi ve incelenmesindeki güçlükler nedeniyle bir çok sıkıntıya yol açmakta ve devletin gelirlerinde azalmalara sebep olmaktadır.

Mevcut sistemin yerine daha basit ve uygulaması kolay yeni bir sisteme geçilmesi gerekli görülmüştür. Getirilen bu yeni sistem ile Devlet hakkı ve diğer ödentiler istihraç edilen ham madde miktarına bağlı olarak yıllık toplam cevher satış tutarı üzerinden alınması ön görülmüştür.

Bilanço brüt karı uygulamasında elde edilen devlet hakkı miktarı beklentilerin altında gerçekleşmiştir. Satış tutarı üzerinden devlet hakkı alınması uygulamasında zarar mefhumu ortadan kaldırıldığı için ruhsat sahiplerinin kar ve zarara bağlı olmaksızın, yaptıkları üretim oranında devlet hakkı ödemeleri gerecektir. Bu sistemin uygulanması ile devletin gelirlerinde önemli ölçüde artış sağlanacaktır.

Getirilen düzenlemede ayrıca yerel yönetimlerin gelirlerini artırmak için özel idare payı ödenmesi düşüncesi ile Mahalli İdarelerin güçlenmesi amaçlanmıştır.

Kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan yol, köprü baraj ve v.b. gibi yatırımlarda kullanılan hammaddeler için alınmış ruhsatlardan harç, teminat, devlet hakkı, özel idare payı ve belediye payı alınmayacağı hükmü getirilerek kamu yatırımlarının desteklenmesi sağlanmıştır.

Madde 9- 3213 sayılı Maden Kanununda yer alan ihbar hakkının, uygulamada gerçekçi olmaması ve bu yönde de talep olmaması nedeniyle kaldırılması uygun görülmüştür. Bu maddeyle sadece buluculuk hakkının kalması yeterli bulunmuştur. Bu husus ile ilgili işlemlerin Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirtileceği ön görülmüştür.

Madde 10- Madenlerin yataklanma özellikleri ve ekonomik olarak işletilebilme şartları göz önüne alınarak her bir grup için en uygun büyüklükte ruhsat alanları belirlenmiştir. Ayrıca detaylı bir arama çalışmasına ihtiyaç duyulmayan madenler ile kaynak, göl, deniz suyundan elde edilen tuzlar ve mermer dayalı tuzlar ve mermer grubunda yer alan hammaddeler için maden ismi bildirilerek doğrudan işletme ruhsatı alma imkanı getirilmiştir. Diğer taraftan ruhsatların ne şekilde verileceği hususlarına açıklık getirilerek sektör ile ilgili faaliyet ve yatırımlara süreklilik ve hız kazandırılması amaçlanmıştır.

Madde 11- Maden Kanununun yürürlük tarihinden günümüze kadar ihbar hakkı ile ilgili herhangi bir talep yapılmamış olup bu hükmün işlerliği kalmadığından ve ayrıca Kanunun 15 inci maddesinde yer alan ihbar hakkı kaldırıldığı için Kanunun bu maddesinde yer alan "ihbar hakkı" ifadesinin kaldırılmasına da gerek duyulmuş ve madde metni buna göre yeniden düzenlenmiştir.

Madde 12- Bu maddede getirilen değişiklik ile 3213 sayılı Maden Kanununun 26 inci maddesinde öngörülen altı aylık süre bir yıla çıkarılmış ve ruhsat feshi kaldırılmıştır. Böylece ruhsat ve yatırım güvencesi sağlanmıştır. Mevzuat gereği diğer kurumlardan alınması gerekli izinler için geçen süre bir yıllık süreden muaf tutularak bu nedene dayalı olan gecikmelere istisna getirilmiştir.

Yapılan bu yeni düzenleme ile işletme ruhsatının alınmasını müteakiben bir yıl içerisinde üretime geçilmeyen sahalarda projede belirtilen üretim miktarının % 10 u üzerinden Devlet Hakkı ödeme hükmü getirilerek atıl durumda olan maden sahalarından da devlete gelir sağlanması amaçlanmış ve böylece maden sahalarında üretimin daha etkin ve sürekli yapılması hedeflenmiştir.

Madde 13- Bu maddede yapılan değişiklikle işletme ruhsatı ile birlikte işletme izninin de bölünebilmesi ve devredilebilmesi hükmü getirilerek ruhsat sahibinin çalıştırmadığı atıl kalan madenlere de yeni ruhsat verilerek ülke ekonomisine kazandırılması amaçlanmıştır.

Madde 14- Bu madde ile işletme ruhsatı alanlarındaki işletme izni dışında beş yıl içerisinde arama faaliyetleri yaparak yeni maden rezervlerinin bulunmaması halinde işletme izni dışındaki alanların taksir edilmesi hükmü getirilmiştir. Böylece büyük ruhsat alanlarının uzun süre atıl kalması önlenerek bu alanların aranması ve yeni maden sahalarının bulunması halinde bu ham maddelerin de ülke ekonomisine zamanda kazandırılması ve madencilikte işletme sayısının artırılması ve bu sayede de istihdam alanı yaratılarak ülkemize olan katma değer

oranının artırılması amaçlanmıştır. Ayrıca bu hükmün bor tuzu ruhsat sahalarına uygulanmayacağı belirtilmiştir.

Madde 15- 3213 sayılı Maden Kanununun 29 uncu maddesindeki anlatım bozukluğunu gidermek için yeni bir düzenleme yapılmış ve madde hükümleri daha anlaşılır hale getirilmiştir. Yeni düzenlemede Kanunda belirtilen vesaikin zamanında verilmemesi durumunda parasal cezalar getirilmiş ve ruhsat feshini öngören süre bir yıl uzatılmıştır. Ayrıca bu evrakların Mart ayı yerine Nisan ayı sonunda verilmesi hükmü getirilerek ruhsat sahiplerinin Maliye Bakanlığına verecekleri belgeler ile zaman açısından uyum sağlanmıştır. Diğer taraftan ruhsat sahasında üretimin hiç yapılmaması veya projede öngörülen üretim miktarının %10 'una ulaşılmaması hallerinde devlet hakkının, projede belirtilen üretim miktarının, %10 nu üzerinden alınacağı öngörülmüştür. Böylece ruhsat sahalarının atıl kalması önlenirken üretimin mümkün olduğu nispette sürekliliğinin sağlanması hedeflenmiştir. Ayrıca sahaların atıl kalmasından kaynaklanan devlet hakkı kaybında önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Madde 16- Maden sahalarının mücbir sebep olmaksızın uzun süreler atıl kalmasını önlemek maksadıyla geçici tatil şartlarının ortadan kalkmasından sonra faaliyete geçmemesi halinde projede belirtilen üretim miktarı üzerinden belirlenen oranın Devlet hakkı olarak ödenmesi ön görülmüştür.

Madde 17- Doğal kaynakların başka yerlere taşınması mümkün olmayıp buldukları yerden çıkarılması zorunludur. İşletme ruhsatı safhasında, işletme faaliyetlerine geçilmesine bağlı olarak her türlü yer altı ve yer üstü tesisleri için ihtiyaç duyulan gayrimenkullerin kamulaştırılmasına gidilerek gerçek veya tüzel kişilere ait gayrimenkullerde bulunan madenlerin atıl kalmaması ve ekonomiye kazandırılması sağlanmıştır. Anayasa Mahkemesince iptal edilen metin kamulaştırmayı ruhsat alanı ile sınırlamıştır. Bu durum uygulamada işletme ruhsatı sınırları dışında işletme ruhsatı sahibinin yol ve benzeri ihtiyaçları ortaya çıktığında problemlere sebep olmuştur. Kamulaştırma; Bakanlığın gerekli incelemeleri yaparak maden işletmeciliğinin gerekliliğine ve kamu yararının bulunmasına bağlı olarak yapılacaktır.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa atıf yapılarak uygulanacak işlemlerin kanunî dayanağı gösterilmiştir.

Amaç dışı kullanımlar ve devirleri önlemek için Bakanlık tarafından kamulaştırma amacının tapu siciline işlenmesi sağlanarak Anayasada öngörülen mülkiyet hakkına dokunulmaması amaçlanmış, gerçek kamu yararı kararının varlığı koşulu ile kamulaştırma yapılması amaçlanmıştır.

Tasarıda yapılan düzenlemede gayrimenkule ihtiyaç kalmaması halinde eski sahibine bedelsiz iade ilkesi getirilmiş, gayrimenkulün eski sahibinin de iadeyi isteme hakkı düzenlenmiştir.

İadeye ilişkin bildirim ve süreler açıkça gösterilerek bu hususta çıkacak ihtilafların önlenmesi amaçlanmıştır.

İade bedeli konusunda çıkacak ihtilafların çözüm yeri ayrıca düzenlenerek bu hususta doğacak tereddütlerin giderilmesi sağlanmıştır.

Ayrıca, tebligatların noter aracılığıyla yapılacağı ilkesi getirilerek, uygulamada tebligatın yapılıp yapılmadığı konusundaki tereddütlerin ortadan kaldırılması ve bu sebeple açılacak davaların önlenmesi amaçlanmıştır.

Anayasanın 168 inci maddesine göre Devletin Hüküm ve tasarrufu altında olan madenler işleten ruhsat sahipleri, diğer sektörlerden farklı ve daha fazla olarak Devlet Hakkı ödemektedir. Bu nedenle yine Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan araziler üzerinde yapılacak madencilik faaliyetleri için kira ve ecrimisil gibi adlar altında arazi yüzey kirasının alınması madencilığe ağır yükler getirmektedir. Yapılan düzenleme ile bu gibi arazilerden herhangi bir bedel alınmaması öngörülmüştür.

Ayrıca bu Kanun ile kapsama dahil edilen ve diğer hammaddelere göre daha yaygın olarak bulunan; kalker, kırılarak kullanılabilen taş, tuğla-kiremit kili, marın ve puzolanik kayalar için kamulaştırma yapılamayacağı ön görülmüştür.

Madde 18- Bu madde ile MTA Genel Müdürlüğünün havza bazında yapacağı arama faaliyetlerini rahatlıkla sürdürebilmesi için gerektiğinde tüm ruhsat alanlarında da prospeksiyon dışında diğer arama faaliyetlerinde bulunabileceği hükmü getirilmiştir. Böylece MTA Genel Müdürlüğünün ülkemizin yer altı kaynaklarını daha etkin arayabilmesine imkan sağlanmış olacaktır.

Madde 19- Sınırları Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edilen ve Türkiye Taşkömürü Kurumunun işletmeciliğine tahsis edilen alan; T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi Başkanlığı'nın 31.01.1986 tarih ve 179-A/MUD:962-501-413 sayılı yazısında da ifade edildiği gibi 3213 sayılı Maden Kanunu Hükümlerine tabi olmadığından bu Kanun hükümlerine göre intibak işlemlerine de tabi tutulmamıştır.

Halen yürürlükte bulunan 3213 sayılı Maden Kanununun amacının, madenlerin aranması, işletilmesi, üzerinde hak sahibi olunması, bu hakların gözetimi, denetimi, devir edilmesi, terk ve iptal edilmesi ile ilgili esas ve usullerini

düzenlemek olduğu göz önüne alındığında; yasaların verdiği görevleri yerine getirmek üzere kurulan Türkiye Taşkömürü Kurumunun yasalarda gelen kadim haklarının korunması ve arz ettiği nevi şahsına münhasır özellikler bakımından Maden Kanunu kapsamı dışında tutulduğu sonucu günümüze kadar benimsenmiştir.

Sınırları Bakanlar Kurulu Kararı ile tespit edilen Taşkömürü Havzasındaki Madencilik faaliyetleri; 1940 yılında beri Maden Kanunu hükümlerine tabi olmadan Türkiye Taşkömürü Kurumu tarafından yürütülmüş ise de son günlerde anılan madencilik faaliyetlerinin Maden Kanununa tabi olup, olmadığı hususunda ortaya çıkan tereddütleri gidermek amacıyla ek madde ile getirilen düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Madde 20 - Geçici madde 12 ile mevcut işletme ruhsatlarına 14 üncü madde paralelinde bu kanunun yayınlanmasından itibaren beş yıl içerisinde taksire mesnet teşkil edecek şekilde arama faaliyetlerinde bulunulması hükmü getirilmiştir. Ayrıca, arama çalışmaları sonucu terk edilen veya taksir edilen alanlarda daha sonra bulunacak bor tuzunun Eti Holding A.Ş. iade edileceği ve bu bor tuzu sahalarına buluculuk hakkı verilmeyeceği öngörülmüştür.

Geçici madde 13 ile bu Kanun kapsamına alınan maddelere ilişkin olarak daha önceden verilmiş taşocağı ruhsatı sahalarının bu Kanuna bir yıl içinde intibak yaptırma zorunluluğu getirilmiştir.

Geçici madde 14 ile bu Kanunun yürürlüğünden önce verilmiş ve deneme amaçlı veya sürekli olarak devam eden madencilik faaliyetlerinin çevresel veya başka nedenlere dayandırılarak faaliyeti sürdürülemez duruma gelmesi halinde, bu Kanunun çerçeve 3 üncü maddesinin (3213 sayılı 7 inci maddesi) de belirtilen izinleri alması veya ilgili mevzuat gereği yerine getirilmesi gereken yükümlükler için faaliyetler durdurulmadan 6 aylık bir süre verilmesi öngörülmüştür. Bu süre sonunda söz konusu yükümlülükler yerine getirilmemiş ise faaliyetin durdurulacağı belirtilmiştir. Böylece madencilğin kendine özgü şartları nedeniyle faaliyetin sürekliliği sağlanmış olurken, faaliyet sahibine de belli bir süre içerisinde gerekli önlem ve yükümlülükleri yerine getirilmesi zorunlu hale getirilmiş olmaktadır.

Geçici madde 15 ile bu Kanun ile ilgili olarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerin alt ay içinde çıkarılacağı belirtilmiştir.

Madde 21- Yürürlükten kaldırılan madde belirtilmiştir.

Madde 22- Madencilik faaliyetlerinde tehlikeli atık, kabul değeri aşan toz veya duman emisyonu ve ilgili mevzuatta belirtilen anlamda tesis ile işletme de söz konusu olmamaktadır. Madencilik faaliyetleri diğer sanayi faaliyetleri gibidir.

düşünülmemelidir. Diğer sanayilerden farklı olarak geçici bir süre ile doğadan ödünç alınan arazi parçasından elde edilen değer , tüm dünyada olduğu şekilde teknik ve bilimsel yöntemler kullanılarak tüm çevre değerleri (atık, toz, duman emisyonu) dikkate alınarak ülkenin istifadesine sunulmaktadır.

Zeytinliklerle ilgili Kanun ve Yönetmeliklerle getirilen yasaklamalar nedeniyle Akdeniz, Ege ve Marmara bölgelerinde ve Karadeniz bölgesini bazı kesimlerinde madencilik faaliyetleri yapılamaz hale gelmiştir.

Bu maddede yapılan değişiklik ile taş, kum, çakıl, kireç ocağı dışındaki diğer madencilik faaliyetlerinin yapılabilmesine imkan getirilmiştir. Bu faaliyetlere bağlı olarak üretilen madenin satış değeri üzerinden "zeytincilik özel" hesabına %0,1 pay ödenmesi öngörülerek zeytinlik sahaların iyileştirilmesine destek sağlanmıştır.

Madde 23- Korunması gerekli taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının tespitinin, Kültür Bakanlığının koordinatörlüğünde ilgili kurum ve kuruluşların görüşlerinin alınarak daha sağlıklı yapılacağı hususu benimsenmiştir. Bu alanların belirlenmesinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının da görüşü de alınacağından madencilik faaliyetlerinin engellenmemesi böylece sağlanmış olacaktır.

Madde 24- Kültür ve Tabiat Koruma Yüksek Kurulunun toplanma ve karar alma şekli ile ilgili düzenleme getirilmiştir.

Madde 25- Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu üyeliğine icracı ve ilgili bakanlıkların ilgili genel müdürlüklerinde katılması bu bakanlıkların söz konusu bölgedeki yatırımlarının veya tasarruflarının daha sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi açısından gerekli görülmüştür. Uzman kuruluşlarında katılımı ile Korunması gerekli alanların belirlenmesi daha bilimsel sonuçlar doğuracaktır. Ayrıca bu bölgelerdeki yatırımlar ve müktesep haklar koruma bilmiş olacaktır.

Madde 26- Koruma Kurullarında, madencilik ilgili yeterince uzman kişi/kuruluşların bulunmaması nedeniyle önceden verilmiş maden ve petrol ruhsatlarına ait müktesep haklar korunmamakta ve süre gelen faaliyetler alınan kararlar ile engellenebilmektedir. Bu mahzurlu durumun ortadan kaldırılması için Koruma Kurullarında Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili diğer bakanlıklarında yer' alması öngörülmüş olup bu uygulamanın yatırımların faydalı sonuçlar vereceği beklenmektedir.

Madde 27- Madencilikte faaliyetler arama ile başlamaktadır. Maden İşleri Genel Müdürlüğünce her yıl yaklaşık 4.000 civarında arama ruhsatı verilmektedir.

bunlardan ancak yaklaşık 300'ü işletme safhasına geçebilmektedir. Arama faaliyetlerinin günümüze değin ÇED prosedürü kapsamında değerlendirilmiş olmasının, sektöre yatırım yapacaklar için, yatırım kararında başlangıçta caydırıcı bir rol oynadığı görülmüştür. Arama faaliyetleri; prospeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeofizik araştırma, sondaj, küçük çaplı yarma gibi sadece aramaya yönelik üretim yapılmayan, çevreye kalıcı bir kirlilik, atık, artık bırakmayan faaliyetlerden biri ya da birkaçını içermektedir. Arama faaliyetlerinde ruhsat sahibinin daha başlangıçta hangi madeni arayacağı dahi belli değildir. Bu faaliyetlerde ulaşılan bulgular saha ile ilgili bir değerlendirme imkanı vermektedir. Bu nedenle daha işin başında, sonuçta ne yapılacağı belli olmayan bir arama faaliyetinin ÇED kapsamında değerlendirilmesi çevresel, bilimsel ve teknik hiçbir anlam ifade etmemektedir. Ayrıca madencilik açısından arama faaliyetinde süreklilik esas olduğundan ve arama yapılacak alanının geniş ve değişken olması nedeni ile belirli bir bölgede yoğunlaşması söz konusu olamamaktadır. Çoğunlukla aramaya konu büyük alanlar, arama sonrasında maden açısında önemli bulunmayıp terk edilmektedir. Bu nedenle üretim yapılmadan yürütülecek arama faaliyetleri ÇED prosedürü kapsamı dışına alınmıştır.

Madde 28- Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının uygun/olumlu görüşü alınmadan milli park, tabiat parkı, tabiat anıtının belirlenmesi bu alanlarda bir daha madencilik ve petrol faaliyetlerinin yapılamayacağı sonucunu doğurmaktadır. Bu nedenle yukarıda belirtilen alanlarda muhtemel maden kaynaklarımızın atıl kalmaması için, bu alanların tespitinden önce Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığından da olumlu görüşünün alınması öngörülmüştür. Bu nedenle ilgili maddeye Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ilave edilmiştir.

Madde 29- Karada, denizde ve göllerde oluşan maden ve petrol yataklarının kıyıya tekabül eden kesimlerinde de doğal kaynakların aranması ve işletilmesine imkan tanımak ve kıyılarda oluşan plaser maden yataklarının da işletilmesini sağlamak amacıyla bu düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, petrol rezervuarlarının çok geniş alanlar kapsamı sualtı aramalarının karadaki verilerle değerlendirilebilmesi için kıyılarda da bu faaliyetler mutlaka belli kriterler çerçevesinde yürütülmelidir. Bu değişiklikler ile kıyı bölgelerinde olası kaynakların da ekonomiye kazandırılması sağlanmıştır.

Madde 30- 4122 sayılı Kanun kapsamına alanlarda bulunan maden ve petrol kaynakları ekonomiye kazandırılması, devam eden yatırımlar kesintiye uğramaması için, kanunda yer kısıtlama ve yasaklamaların kaldırılarak Orman Kanununun 16 ncı maddesine benzer şekilde bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur. Bu madde değişikliği ile bu tür arazilerde bulunabilecek yer altı kaynaklarının belli şartlarda gerekli tedbirleri alarak maden ve petrol faaliyetlerine imkan sağlanmıştır.

Madde 31- 3213 sayılı Maden Kanunu ile 6326 sayılı Petrol Kanununa göre verilmiş ruhsatların, maden ve petrol rezervi mevcut ise yenilenmesi (uzatılması) kanun gereğidir. Bu kanuna göre ağaçlandırma sahası ilan edilen yerlerdeki maden ve petrol kaynakları ruhsat sürelerinin bitimi halinde işletilememektedir. Bu kaynakların atıl durumda kalmaması ve yapılan yatırımların güvencesi ile ülke menfaati için petrol ve maden ruhsat süresi uzatılmış faaliyetlerin engellenmemesi için ilgili kanununun 15 inci maddesinde (e) bendinin önerildiği şekilde değiştirilerek belirsizliğin giderilmesi amaçlanmıştır.

Madde 32- İşletme ruhsat aşamasında mera alanlarında çalışılması halinde, "mera tahsis amacı değişikliğinin" yapılması öngörülmüştür. Ruhsat sahibinin, mera tahsis amacı değişikliği ile ilgili olarak müracaat ettiği tarihten itibaren üç ay içinde tahsis amacı değişikliğinin sonuçlanması hükmü getirilmiştir.

Meralarda üretim yapılmaksızın, maden arama faaliyetlerinin herhangi bir izne ve kısıtlamaya tabi olmadan yapılacağı hükmü getirilmiştir. Ancak mera alanlarında maden aranmak amacıyla yol, yarım , kuyu, galeri, sondaj faaliyetleri sonucunda mera üzerinde meydana gelebilecek değişikliklerin eski haline getirilmesi öngörülmüş, bunun için, arama faaliyetine başlamadan önce, mera üzerinde oluşabilecek zararların karşılanacağına dair İl Mera Komisyonuna bir taahhütname verilmesi şartı getirilmiştir. Zararların giderilmemesi halinde taahhüt edilen bedelin Maliye Bakanlığınca "Mera Özel Hesabına" gelir kaydedileceği belirtilmiştir. Diğer taraftan arama faaliyetlerinin İl Mera Komisyonunun bilgisi dahilinde yürütüleceği hükmü getirilmiştir.

Madde 33- Su havzalarında faaliyetlerinin ilgili bakanlıkların belirleyeceği kriterlere uyulmak kaydıyla madencilik faaliyetlerine müsaade edilmesi gerektiği hususu öngörülmüştür. Bu konuda çıkarılacak Yönetmelikte Çevre Bakanlığının bu konularla ilgili düzenlemelerin ötesinde herhangi bir kısıtlama ve yasaklama getirilemeyeceği öngörülmüştür.

Madde 34- 2464 sayılı Belediye Gelirler Kanununun mükerrer 97 inci maddesinin (b) bendinde yer alan brüt bilanço karının % 2 si oranında belediye payı alınır şeklindeki hükmü, Maden Kanununun 14 üncü maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak yıllık toplam satış tutarının % 0,2 si şeklinde değiştirilmiştir.

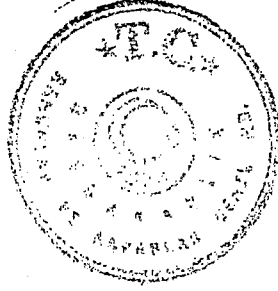
Madde 35 - Devletin Genel Sanayi ve Enerji politikasına uygun olarak taşkömürü rezervlerin en iyi şekilde değerlendirmek ve ülkenin taşkömürü ihtiyacını karşılayarak yurt ekonomisi azami katkıda bulunmak için; 30.05.1940 tarih ve 3867 sayılı kanuna istinaden çıkarılan 15.10.1940 tarih ve 2/14547 sayılı Bakanlar Kurulu...

Kararı ile Devletçe işletirilmesi kararlaştırılan bütün ocaklar halen Türkiye Taşkömürü Kurumu tarafından işletilmektedir.

Ancak; Taşkömürü havzasındaki kömür rezervleri verimlilik ve karlılık esasına göre Türkiye Taşkömürü Kurumu tarafından işletilirken, Türkiye Taşkömürü Kurumunca işletilmesi ekonomik olmadığı için bidayetten beri işletilmeyen, bundan sonra da işletilmesi düşünülmeyen, toprak yüzeyine yakın mostra niteliğinde, süreklilik ve yeterli kalınlık ihtiva etmeyen, tektoniği bozuk ve arızalı, kül oranı yüksek, coğrafi konumu itibariyle ulaşımı güç rezervlerin; milli ekonomiye kazandırılması için hukuku Türkiye Taşkömürü Kurumu uhdesinde kalmak kaydıyla ve üretilen her ton kömür karşılığı belli bir bedel alınarak ve rodövan sözleşmesi hükümlerine uygun hareket edilerek özel veya tüzel kişiler tarafından işletilmesine imkan sağlamak ve atıl olan bu rezervleri milli ekonomiye kazandırmak amacıyla bu düzenleme yapılmıştır.

Madde 36- Yürürlük maddesidir.

Madde 37- Yürütme maddesidir

MADEN KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TASARISI

Madde 1- 04.06.1985 tarih ve 3213 sayılı Maden Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madenler

Madde 2 - Tabiatta element (basit), bileşik (mürekkep) veya karışım (mahlüt) halde bulunan, aşağıda yazılı maddeler bu Kanuna göre maden sayılır.

Mermer, Dolomit, Kalsit, Kalker (çimento, kireç, inşaat ve diğer sanayilerde kullanılan), kesilerek, kırılarak veya dekoratif olarak kullanılabilen her türlü taş.

Kaolen, Dikit, Nakrit, Halloysit, Endellit, Anaksit, Bentonit, Montmorillonit, Baydilit, Nontronit, Saponit, Hektorit, İllit, Vermikülit, Allofan, İmalogit, Klorit, Sepiyolit, Paligorskit (Atapuljit), Loglinit ve bunların karışımı killer, Tuğla - Kiremit sanayiinde kullanılan killer, Refrakter killer, Marn, Alçıtaşı (jips, Anhidrit). Alünit (Şap), Halit, Sodyum, Potasyum, Lityum, Kalsiyum, Magnezyum, Klor, Nitrat, İyot, Flor, Brom ve diğer tuzlar, , Bor Tuzları (Kolemanit, Uleksit, Borasit, Tinkal, Pandemit ve bünyesinde en az % 10 B₂O₃ bulunan diğer Bor mineralleri), Stronsiyum tuzları (Selestin, Stronsiyanit), Barit, Wollastonit, Talk, Steattit, Pirofillit, Diatomit, Olivin, Dunit, Sillimanit, Andaluzit, Dumortiorit, Disten (Kyanit), Fosfat, Apatit, Asbest (Amyant), Manyezit, Huntit, Trona (Tabii Soda), Zeolit, Pomza, Pekştayn, Perlit, Obsidyen, Puzolanik Kayaçlar, Grafit, Kükürt, Flüorit, Kriyolit, Zımpara taşı, Korundum, Diyasporit, Kuvars, Kuvarsit ve bileşiminde en az % 80 SiO₂ ihtiva eden Kuvars kumu.Feldispat (Feldispat ve Feldispatoid grubu mineraller), Mika (Biyotit, Muskovit, Serisit, Lepidolit, Flogopit), Nefelinli Siyenit, Kalsedon (Sileks, Çört).

Elmas, Safir, Yakut, Beril, Zümrüt, Mordanit, Akuvamarin, Heliodor, Aleksandirit, Agat, Oniks, Sardoniks, Jasp, Karnolin, Heliotrop, Kantaşı, Krizopras. Opal (İrize Opal, Kırmızı Opal, Siyah Opal, Ağaç Opal), Kuvars kristalleri (Ametist, Sitrin, Neceftaşı (Dağ kristali), Dumanlı Kuvars, Kedigözü, Avanturin, Venüstaşı, Gül Kuvars), Turmalin (Rubellit, Vardelit, Indigolit), Zirkon, Hafniyum, Topaz, Aytası, Turkuaz (Firuze), Spodümen, Kehribar, Lazurit (Lapislazuli), Oltutaşı, Diopsit, Amozonit, Lületaşı, Labrodorit, Epidot (Zeosit, Tanzonit), Spinel, Jadeit, Yeşim veya Jad, Rodonit, Rodokrozit, Granat Minarelleri (Spesartin, Grosüller Hessanit, Dermontoit, Uvarovit, Piro, Almandin), Diaspor kristalleri, Kemerrerit.

Altın, Gümüş, Platin, Bakır, Kurşun, Çinko, Demir, Pirit, Manganez, Krom, Civa, Antimuan Kalay, Vanadyum, Arsenik, Molibden, Tungsten (Wolframit, Şelit).

Kobalt, Nikel, Kadmiyum, Bizmut, Titan (İlmenit, Rutil), Alüminyum (Boksit, Gipsit, Böhmite), Nadir toprak elementleri (Seryum grubu, Yitriyum grubu) ve Nadir toprak mineralleri (Bastnazit, Monazit, Ksenotim, Serit, Oyksehit, Samarskit, Fergusonit), Sezyum, Rubidyum, Berilyum, İndiyum, Galyum, Talyum, Zirkonyum, Hafniyum, Germanyum, Niobyum, Tantalyum, Selenyum, Telluryum, Renyum.

Turba, Linyit, Taşkömürü, Antrasit, Asfaltit, Bitümlü Şist, Bitümlü Şeyl, Radyoaktif Mineraller Uranyum, Toryum, Radyum.

Metan gazı (kömür, turba ve bataklık kökenli), Karbondioksit gazı (petrol ve jeotermal kökenli olanlar hariç).

Yukarıdaki madenleri ihtiva eden ve bu madenlerin elde edilmesinde kullanılan gaz ve sular.

Burada zikredilmemiş bir madde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu Kararı ile bu Kanun hükümlerine tâbi tutulur.

Yürürlükte olan taşocağı ruhsatı sahasında işletmeye elverişli olan maddenin rezerv durumu da dikkate alınarak sanayinin hammaddesi veya ihraç konusu olduğunun, ruhsat sahibince belgelenmesi halinde bu madde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile Maden Kanunu kapsamına alınabilir.”

Madde 2- Maden Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hakların bölünmesi, devir ve intikali

Madenlerin üzerinde tesis olunan ilk müracaat, arama ruhsatı, ön işletme ruhsatı hisselerine bölünemez. Her biri bir bütün halinde işleme tâbi tutulur. İşletme ruhsatları ve buluculuk hakları ruhsat sınırları içinde rezerv kaybına neden olmayacak şekilde ekonomik olarak ayrı işletilmesinin imkan dahilinde olması halinde, bölünerek ayrı ruhsatlara bağlanabilir. Ruhsatın bölünme talebi, ruhsat sahibince Genel Müdürlüğe ayrı işletme projeleri verilerek, harç ve teminatları yatırılarak yapılır. Bölünme işlemine Bakanlıkça yapılan inceleme sonunda karar verilir.”

Madde 3- Maden Kanununun 7 nci maddesinin başlığı ile üçüncü ve beşinci fıkraları değiştirilerek beşinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Madencilik faaliyetlerinde izinler ve faaliyet serbestliği

Orman, ağaçlandırma alanları, milli parklar, tarım alanları, mera alanları, sulak alanlar, su havzaları, karasularında, sit alanları ve turizm bölgelerinde madencilik faaliyetlerinin hangi kriterlere göre yürütüleceği ilgili bakanlıkların uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelik ile belirlenir.

Askeri yasak bölgelerde madencilik faaliyetleri ilgili kurumun iznine tâbidir.

Binalara ufken 60 metre, avlu, bağ ve bahçelere 20 metre mesafede maden aranması ve işletilmesi mülk sahibinin iznine bağlıdır.

Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Yönetmeliğine göre Çevresel Etkileri Önemsizdir kararı veya ÇED olumlu kararı alan maden işletmelerine faaliyet sahiplerinin başvurusu üzerine onbeş iş günü içinde ilgili kurumlarca, mevzuatın öngördüğü usuller çerçevesinde gerekli izin, onay ve ruhsatlar verilir. Faaliyet sahiplerine gerekli yükümlülükleri yerine getirmesi için verilen süre ile Gayri Sıhhi Müessese(GSM) ruhsatı için deneme izni gerektiren tesislere verilecek en fazla bir yıllık süre bu süreye dahil değildir. Ancak üretim yapılmadan yürütülecek arama faaliyetleri ÇED'e tâbi değildir.

Verilmiş ruhsatlara dayalı olarak Devletin gözetim ve denetimi altında yürütülen madencilik faaliyeti, yürütülmekte olan faaliyetin niteliğinin gerektirdiği bilimsel ve teknik çözümlere riayet edilmesi koşuluyla engellenemez.

Madenlerin işletilmesi, zenginleştirilmesi, entegre tesislerin kurulması ve çalıştırılmasının herhangi bir evresinde kurumlar arası mevzuat ve uygulamalarda ortaya çıkan sorunlara yönelik çözüm önerileri geliştirmek üzere Bakanlığın teklifi ile Başbakanlıkça bir Bilimsel ve Teknik Komisyon oluşturulur. Bu Komisyon; Başbakanlık Müsteşarı veya Müsteşar Yardımcısı başkanlığında, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından belirlenecek konu ile ilgili en fazla beş kişi, sorunun ilgili olduğu kurum veya kuruluşlar ile Maden İşleri Genel Müdürünün katılımı ile en fazla dokuz kişiden oluşur. Komisyon Başbakanlık Müsteşarı veya Müsteşar Yardımcısının yazılı çağrısı üzerine salt çoğunluk ile toplanır, kararlar salt çoğunlukla alınır. Komisyon kararını Başbakanlığa sunar, Başbakanlığın kararı doğrultusunda işlemler yürütülür.

Bilimsel ve teknik komisyonun çalışma esas ve usulleri Başbakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirtilir.

Maden ve mermer ruhsat sahalarında; imara ilişkin yapılacak düzenlemeler, Organize Sanayi Bölgesi, yol, baraj, liman ve diğer kamu yararı taşıyan yatırımlar ile umumun istifadesine yönelik olarak yapılacak kamu ve özel yatırımların söz konusu olduğu hallerde maden ve mermer ruhsatları kamu yararı gözetilerek

Bakanlıkça taksir edilebilir. Bu durumda ruhsat sahibinin yatırım masrafları tazmin edilir.

Bu madde hükmüne tâbi yerlerde izinsiz madencilik faaliyetinde bulunulduğunun tespiti halinde işletme ruhsat harcı kadar idari para cezası verilir ve izinsiz alandaki faaliyeti durdurulur. Tekrarında bu ceza bir önceki cezanın iki katı olarak alınır. Uygulanan para cezası Kanununun 13 üncü maddesi hükümlerine göre tahsil edilir.”

Madde 4- Maden Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Maden teşvik tedbirleri

Madde 9- Madencilik yatırımları, işletmenin bulunduğu bölgeye bakılmaksızın kalkınmada öncelikli yörelere sağlanan tüm teşviklerden yararlandırılır.

Bu Kanuna tâbi madenlerin aranması işletilmesi ile ilgili faaliyetler, gerçek ve tüzel kişilere ait yatırımlar ile bu madenleri girdi olarak kullanan entegre veya bağımsız maden zenginleştirme yatırımlarına ayrıca aşağıdaki teşvikler uygulanır.

a) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren her yıl ilgili madencilik faaliyetlerinden elde ettikleri yıllık hasılatın % 5 i vergiye esas matrahlardan rezerv tüketim payı olarak indirilir. Ancak, çimento, kireç, inşaat hammaddelerine ilişkin ruhsatlar bu haklardan yararlandırılmaz.

b) Madenlerin limanlara veya bunları işleyen tesislere naklinde, taşıma tutarının % 5 i kadarı vergiye esas kârından indirilir. Ancak, çimento, kireç, inşaat hammaddelerine ilişkin ruhsatlar bu indirimden yararlandırılmaz.

c) Gelir ve kurumlar vergisine tabi maden işletmecilerinin, bu faaliyetleri ile ilgili iş yerlerinde elde ettikleri kazançları yatırım dönemi dahil işletmeye geçiş tarihinden itibaren beş vergilendirme dönemi gelir ve kurumlar vergisinden muaf tutulur.

Bu kazançlar hakkında; 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin ikinci fıkrası ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin (6) numaralı bendinin (b) alt bendi hükümleri uygulanmaz.

(c) bendinde belirtilen gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin beş vergilendirme dönemi sonunda, bu işyerlerinden elde ettikleri kazançları üzerinden hesaplanan gelir ve kurumlar vergisinden aşağıda belirtilen oranlarda indirim yapılır:

50 den az işçi çalıştıranlarda %30
50-200 arası işçi çalıştıranlarda %40,
201 ve daha yukarı işçi çalıştıranlarda % 60.

Bu fıkra kapsamına giren kazançlar üzerinden, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin (6) numaralı bendinin (b) alt bendine göre teklif edilecek gelir vergisi için de yukarıda belirtilen oranlarda indirim yapılır.

d) Yeraltı madencilik faaliyetlerini yürüten gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi izleyen ay başından itibaren, çalıştırdıkları ya da işe yeni aldıkları işçiler için, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 72 nci ve 73 üncü maddeleri uyarınca prime esas kazançları üzerinden tahakkuk ettirilecek primlerin işveren hissesi Devlet Hakkından mahsup edilir.

e) Madencilik sektöründe kullanılan elektrik fiyatlarına en düşük tarife uygulanır.

f) Ruhsat sahalarında yapılacak Araştırma ve Geliştirme (AR-GE) çalışmaları teşvik edilir.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar, Bakanlığın ilgili bakanlıklarla müştereken çıkaracağı yönetmelikle belirlenir.”

Madde 5- Maden Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş dördüncü fıkradan sonra gelmek üzere bir fıkra eklenmiştir.

“Beyanlardaki hata ve noksanlıklar gerekçe bildirilmek sureti ile verildikleri tarihten itibaren iki ay içerisinde düzeltilebilir. Ancak gerçek dışı, yanıltıcı beyanda bulunan , bu Kanun hükümlerinin icraatını engelleyen, haksız surette hak iktisap eden veya hak iktisabına sebep olan teknik elemanlara bu durumun tespit edildiği tarihteki işletme ruhsat harç bedeline eşit para cezası uygulanarak uyarılır. Aynı veya sorumlu olduğu diğer ruhsatlarla ilgili olarak, benzeri fiilin tekrarı halinde, işletme ruhsatı harç bedelinin iki katı kadar para cezası uygulanır. Yukarıda belirtilen cezaların Bakanlıkça verilen sürede yatırılmaması veya bu fıkrada yer alan fiilin üçüncü defa tekrarında söz konusu teknik elemanın bu Kanun nezdinde yapacağı beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır.

Gerçek dışı, yanıltıcı beyanda bulunan, Kanun hükümlerinin icraatını engelleyen, haksız surette hak iktisap eden veya hak iktisabına sebep olan ruhsat sahiplerine ise, bu durumun belirlendiği tarihteki işletme ruhsat harcının iki katı, bu fiillerin tekrarı halinde, bir önceki uygulanan para cezasının iki katı ceza

uygulanır. Bu cezalar 13 üncü madde hükümlerine göre tahsil edilerek Bütçeye irad kaydedilir.

Bu maddenin uygulanmasına dair usul ve esaslar, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 6- Maden Kanununun 12 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilerek bu fıkrandan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“ İnceleme , kontrol ve denetimler sonucunda maden hakkı olmayan kişiler tarafından çıkarılan madenlere geçici olarak el konularak bunlar hakkında birinci ve ikinci fıkra hükümleri uygulanır. Ancak müsadere imkanı ortadan kalmış madenlerde ise fiilin tespit edildiği tarihteki maden bedelinin iki katı tutarında para cezası uygulanmasına hüküm olunur. Bu şekilde maden çıkarılması devlet malına karşı işlenmiş fiil sayılır.

Bakanlıkça yapılan inceleme, kontrol ve denetimler esnasında üretim miktarının noksan ve hatalı olarak bildirildiğinin veya sevk fişi, kantar fişi ve fatura bilgilerin arasındaki uyumsuzluğun tespiti durumunda, beyan edilmeyen veya eksik beyan edilen miktarın tespit tarihinin bir yıl öncesine ait bilançosunda bildirilen satış bedeli üzerinden, bilanço verilmemiş ise tespit edilecek rayiç bedeli üzerinden Devlet Hakkı on katı olarak alınır.

Bant konveyör ve boru hattı gibi sevkıyatın şekli, ocak ve tesis mesafesi, nakil güzergâhının durumu, cevherin tüvanan, konsantre, yarı mamul, mamul olarak taşınması göz önüne alınarak sevk ve kantar fişi kullanımı ile altın, gümüş, platin gibi kıymetli metallerin entegre tesislerinde elde edilen ürünlerinin denetimi ile ilgili hususlar, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 7- Maden Kanununun 13 üncü maddesinin başlığı ile birlikte ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Harç, teminat, yolluk, cezalar ve yaptırımlar

Teminatlar, ruhsat alanlarına ve ruhsat aşamasına bağlı olarak hektar başına olmak üzere her bütçe yılında günün ekonomik şartlarına göre tespit edilir. Ancak bu miktar her bütçe yılında belirlenecek taban teminat miktarından az olamaz.

Ön işletme, işletme, temdit taleplerinde harç ve teminatlar talep ile birlikte yatırılır. Harç ve teminatların yatırılmaması veya eksik yatırılması halinde, ruhsat sahibinden, tebliğ tarihinden itibaren iki ay içinde harç ve teminat noksanlıklarının tamamlanması istenir. Verilen sürede noksanlıkların tamamlanmaması halinde

ruhsatın proje talebinden önceki döneme ait ruhsat teminatı Bütçeye irad kaydedilerek üç aylık süre verilir. Bu süre sonunda bütün noksanlıkların tamamlanmaması halinde teminat iki katına çıkarılarak tekrar üç aylık süre verilir. Bu süre sonunda da tüm noksanlıkların tamamlanmaması halinde ruhsat iptal edilir.

Ruhsat alanlarının sınırları hak sahiplerinin müracaatı ile değiştirilebilir. Aynı şahsa ait bitişik sahalar talep üzerine tek ruhsat altında birleştirilebilir. Birleştirme işlemlerinde teminatlar güncel hale getirilerek alınır.

Madencilik faaliyetleri ve beyanların mahallinde incelenmesi, kontrol ve denetimi için yapılacak masraflar ruhsat sahibinden alınır. Bakanlığın gerekli gördüğü acil hallerde bu masraflar özel tertip hesabından karşılanır. Personele ödenecek gündelik miktarı günün koşulları da dikkate alınarak her yıl Bakanlıkça gün karşılığı (TL) olarak belirlenir. İnceleme, kontrol ve denetim için gerekli masraf tutarı, ruhsat sahibi tarafından, bankaların birinde açılacak hesaba, tebliğ tarihinden itibaren en geç iki ay içinde yatırılır. Aksi takdirde yıllık işletme ruhsat harcı kadar para cezası uygulanır. Masraf avansının ve para cezasının birlikte yatırılması zorunludur.

İnceleme, kontrol ve denetime katılan personele yapılan ödemeler Harcırah Kanunu hükümlerine tâbi değildir. Bu ödemelerden damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.

Bu Kanun hükümlerine göre verilen para cezalarının tamamlanması için iki ay süre verilir. Bu cezaların verilen sürede tamamlanmaması halinde ruhsat teminatı Bütçeye irad kaydedilir. İrad kaydedilen teminatın ve para cezalarının tamamlanması için üç aylık süre verilir. Bu süre sonunda para cezası ve irad kaydedilen teminat tamamlanmaz ise, teminat iki katına çıkarılarak üç aylık bir süre daha verilir. Bu süre sonunda da para cezaları ve irad kaydedilen teminat tamamlanmaz ise ruhsat iptal edilir.

Kanuna göre irad kaydedilen teminatların tamamlanması için üç aylık süre verilir. Bu süre sonunda irad kaydedilen teminat tamamlanmaz ise teminatı iki katına çıkarılarak üç aylık bir süre daha verilir. Bu süre sonunda irad kaydedilen teminat tamamlanmaz ise ruhsat iptal edilir. Ancak Kanununun 17 nci ve 20 nci maddeler gereği yapılan teminat iratlarında tamamlatma işlemi uygulanmaz.

Bu Kanuna göre para cezaları Bakanlıkça verilir. İdari cezalara karşı bu cezanın tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili İdare Mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, Bakanlıkça verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz zaruret görülmeyen hallerde, evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. İtiraz üzerine verilen cezalar kesindir.

Para cezaları, ödenmeyen Devlet Hakkı ve Özel İdare Payı 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

Madde 8- Maden Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet hakkı ve özel idare payı

Madde 14- Ruhsat sahalarından üretilen madenlerden alınacak Devlet Hakkı, yıllık toplam satış tutarı üzerinden % 0,2-2 arasında değişen oranlarda alınır. Bu oran, madenin türü, yeri, tüvanan, konsantre, yarı mamul, mamul olarak satış şekli ve kendi fabrikasında girdi olarak kullanılma durumu göz önüne alınarak yönetmelikle belirlenir. Ayrıca ruhsat sahalarından üretilen madenlerden yıllık toplam satış tutarı üzerinden % 0,2 oranında Özel İdare Payı alınır.

Çimento, inşaat, kireç, tuğla-kiremit hammaddeleri ile tuz ve 36 ncı maddeye göre yapılan üretimlerde toplam satış tutarının % 2’si Devlet Hakkı, %1’i Özel İdare Payı olarak ayrılır. Bu üretim faaliyetlerinin Hazinesinin özel mülkiyetindeki yerlerde yapılması halinde, Devlet Hakkı iki kat olarak alınır.

Bu bedel her yıl Nisan ayı son günü akşamına kadar işletmenin bağlı bulunduğu Vergi Dairesine yatırılır.

Kamu kurum ve kuruluşlarınca yol, köprü, baraj, liman gibi yapıların inşasında kullanılan hammaddeler için alınmış ruhsatlardan harç, teminat, Devlet Hakkı, Özel İdare Payı ve Belediye Payı alınmaz.”

Madde 9- Maden Kanununun 15 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Buluculuk hakkı

Madde 15- Ruhsat sahibi, arama, ön işletme ve işletme ruhsat dönemlerinde faaliyet raporu ile zuhurunu bildirdiği madenlerin de bulucusu sayılır.

Buluculuk hakkı, yıllık satış tutarının % 0,2 si olarak her yıl Nisan ayı sonuna kadar ilgili Daireye yatırılır.

Aynı yılın son günü akşamına kadar buluculuk hakkı ile ilgili alacaklar, hak sahibince mücbir bir sebebe dayanmaksızın alınmadığı takdirde Bütçeye irad kaydedilir.

Buluculuk hakkı ile ilgili işlemler Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 10- Maden Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Madenler arama ruhsatı ile aranır. Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan madenler için doğrudan işletme ruhsat talebinde de bulunulabilir. Bu fıkroda yer alan maden müracaatlarında madenin isminin belirtilmesi gereklidir. Bu ruhsat müracaatları 250 hektarı geçemez. Bu fıkralarda yer alan madenler için arama ruhsatı alınması halinde doğrudan işletme ruhsatı talebinde bulunulması zorunludur.”

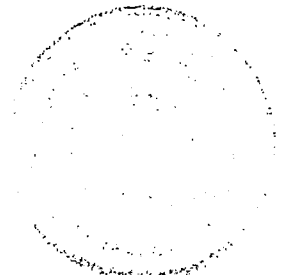
“2 nci maddenin ikinci fıkrasında yer alan mermer, kalsit, dolomit, kalker, dekoratif taş hammaddeleri için mermer ruhsatı düzenlenir ve bu ruhsatlar maden ruhsatları üzerine verilebilir.

Tuğla-Kiremit sanayinde kullanılan killer için tuğla-kiremit kili ruhsatı alınması zorunludur. Bu ruhsatlar için 50 hektarı geçmeyecek şekilde ruhsat talebinde bulunulur. Bu müracaatlara Tarım ve Köyişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak işletme ruhsatı verilir. Bu ruhsatlar maden arama ve ön işletme ruhsatları üzerine verilebilir, ancak maden ruhsatına ait işletme izin sınırları dahilinde verilemez.

Bu Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan madenler dışındaki diğer madenler için (tuğla-kiremit kili hariç) doğrudan arama ruhsat müracaatında bulunulur. Bu ruhsat müracaatları 4.000 hektarı geçemez. Bu hüküm Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra yapılacak müracaatlar için geçerlidir.

Deniz, göl ve kaynak suyundan elde edilecek tuzlara ilişkin ruhsatlar için doğrudan işletme ruhsat talebinde bulunulur. Bu ruhsatlar kullanılacak suyun miktarına göre verilir.

Bu ruhsatların verilmesine ilişkin usul ve esaslar, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 11- Maden Kanununun 18 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 18 - Arama ruhsat sahibi, arama faaliyetinin teknik gereklerini yerine getirebilmek için çevresindeki ruhsat sahalarında, saha veya işletmeye zarar vermeyecek şekilde prospeksiyon yapabilir.”

Madde 12- Maden Kanununun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İlk işletme izni, 24 nc maddeye göre işletme projesinin ilgili Daireye verilmesi üzerine işletme ruhsatı ile birlikte verilir. Bu iznin verildiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde ruhsat sahibi madeni işletmeye almak zorundadır. Ancak Kanunun 7 nci maddesi kapsamında alınması zorunlu izinler için, ruhsatın alındığı tarih itibari ile bir yıl içerisinde ruhsat sahibi tarafından gerekli yerlere başvurulmuş ancak alınması zorunlu izinlerin alınamamış olması ve bu durumun belgelenerek ve ilgili Dairece de uygunluğunun tespiti halinde bir yıllık süre göz önüne alınmaz.

Bir yıl içinde işletmeye geçmeyen ruhsat sahalarında, çalışılmayan her yıl için projede belirtilen üretim miktarına dayalı olarak belirlenecek satış tutarının % 10’nu üzerinden Devlet Hakkı alınır. Ancak bor tuzu işletme izinlerinin işletmeye alınmaması halinde bu bedel ödenmez.”

Madde 13- Maden Kanununun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşletme ruhsatının devri

Madde 27- İşletme ruhsatları ve işletme izinleri bu Kanunun 5 inci maddesinde belirtilen esaslar dahilinde bölünebilir ve devredilebilir.”

Madde 14- Maden Kanununun 28 inci maddesine ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralareklenmiştir.

“İşletme ruhsatının verildiği tarihten itibaren beş yıl içinde, işletme izni dışındaki ruhsat alanında, işletmeye uygun maden varlığı belirlenerek yeni bir proje ile işletme izin talebinde bulunulmaması halinde, ruhsatın mevcut işletme izin sınırları dışında kalan kısmı re’sen taksir edilir.

Eti Holding Anonim şirketinin bor tuzu ile ilgili ruhsat alanlarında, beş yıllık kısıtlayıcı süre uygulanmaz. 2840 sayılı Kanun hükümleri saklıdır.

Kanunun 37 nci maddesinde belirtilen hükümler bu maddeye uygulanmaz.”

Madde 15- Maden Kanununun 29 uncu maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İşletme süresince ruhsat sahibi her yıl Nisan ayı sonuna kadar işletme izni için işletme faaliyet raporunu, imalat haritasını, satış miktarını gösteren malî belgeleri, arama faaliyet raporunu ve bir sonraki yıl için üretim programı ile faaliyet nedeni ile bozulan çevrenin iyileştirme planını ilgili Daireye vermek zorundadır.

Yukarıdaki fıkrada belirtilen belgelerin zamanında verilmemesi halinde ruhsat teminatı Bütçeye irad kaydedilir. Bu belgelerin bir sonraki yılın Nisan ayı sonuna kadar tamamlanmaması durumunda işletme ruhsat teminatı Bütçeye irad kaydedilir ve teminatı iki katına çıkartılır. Takip eden yılın Nisan ayı sonuna kadar bütün noksanlıklar tamamlanmamış ise teminatı Bütçeye irad kaydedilir ve teminatı dört katına çıkarılır. Bir sonraki yılın Nisan ayı sonuna kadar da tüm belgelerin tamamlanmaması halinde teminat Bütçeye irad kaydedilerek ruhsat iptal edilir.

Sahada üretim söz konusu değilse, imalat haritasının, arama faaliyetinde bulunulmamış ise, arama faaliyet raporunun verilmesi zorunlu değildir.

Arama ve ön işletme ruhsatı döneminde sahada üretim yapılmış ise bu maddede belirtilen belgelerin verilmesi zorunludur.

Müçavir ruhsat alanlarında veya üst üste verilmiş ruhsat sahalarında yapılan işletme faaliyetlerinde ruhsat sahipleri kendi aralarında mutabakat sağlayarak rezerv kaybına neden olmadan işletme faaliyetlerinde bulunmakla yükümlüdürler. Tarafların anlaşamaması halinde uygulanacak her türlü yöntem Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Sahada üretim yapılmaması veya üretim miktarının projede belirtilen yıllık üretim miktarının %10' undan az olması halinde de Devlet Hakkı projede belirtilen üretim miktarının % 10' u üzerinden ödenir. Ancak bu miktar üç yıl içinde yapılan üretimlerden mahsup edilir.”

Madde 16- Maden Kanununun 37 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İkinci fıkraya aykırı hareket edenlerin teminatı Bütçeye irad kaydedilir ve altı ay içerisinde faaliyete geçmesi tebliğ edilir. Verilen sürede faaliyete geçilmemesi

halinde işletme projesinde beyan edilen üretim miktarına esas cevherin rayiç bedelinin % 10 u üzerinden Devlet hakkı alınır.”

Madde 17- Maden Kanununun 46 ncı maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen son fıkrasının yerine gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İşletme ruhsatı safhasında işletme faaliyetleri için gerekli olan özel mülkiyete konu taşınmazın, taraflarca anlaşma sağlanamaması halinde, işletme ruhsatı sahibinin talebi üzerine işletme ruhsatı sahibi lehine kamulaştırılmasına Bakanlıkça karar verilebilir. Bakanlıkça verilen kamulaştırma kararı kamu yararı kararı hükmündedir.

Kamulaştırma işlemleri 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümlerine göre yapılır. Bu husustaki masraflar ve kamulaştırma bedeli işletme ruhsatı sahibi tarafından ödenir.

Kamulaştırılan taşınmaz üzerinde işletme ruhsatı sahibinin maden işletmesi ile ilgili olmayan tasarruflarda bulunmasına engel olmak üzere Bakanlıkça taşınmazın tapudaki kaydına şerh verilir.

Kamulaştırılan taşınmaz maden işletme faaliyetleri için lüzum kalmadığı Bakanlıkça kabul edildiği takdirde, kamulaştırılan yerin eski sahibine iade edileceği ruhsat sahibine ve taşınmazın eski sahibine tebliğ edilir. Bu halde söz konusu yerin eski sahibi de bu yerin kendisine iadesini isteyebilir. Kamulaştırılmış taşınmaz eski sahibine bedelsiz olarak iade edilir. Eski sahibinin taşınmazı almaması durumunda taşınmaz Hazineye kalır.

Tapu siciline konulan şerh ilgili Bakanlığın müracaatı üzerine ayrıca mahkeme kararına gerek kalmaksızın silinir.

Yukarıdaki fıkralar gereğince ruhsat sahibi ile taşınmazın eski sahibinin birbirlerine yapacakları tebligatlar noter aracılığı ile gerçekleştirilir.

Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki her türlü yerde yapılan madencilik faaliyetleri için kira ve ecrimisil bedeli alınmaz. Ancak Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkındaki Kanun, Mera Kanunu ve Orman Kanunu hükümleri saklıdır.

Bu Kanunun 2 nci maddesinde yer alan kalker, kesilerek veya kırılarak kullanılabilen her türlü taş, tuğla-kiremit sanayinde kullanılan killer, marn ve puzolanik kayalar için bu maddenin beş, altı, yedi ve sekizinci fıkra hükümleri uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 18- Maden Kanununun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve bir fıkra eklenmiştir.

“Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü hizmetleri ile ilgili haklar

Madde 47- Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü herhangi bir ruhsat veya izne gerek kalmadan madencilik yapılabilecek bütün sahalarda arama faaliyetlerinde bulunabilir. Başkalarına ait ruhsatlı alanlardan yaptıkları arama faaliyetleri sonucunda bulduğu madenler ile ilgili hiçbir hak talebinde bulunamaz. İşletme izin sınırları içinde yapılacak arama faaliyetleri ruhsat sahibinden izin alınarak yapılır.

Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü ruhsatlı alanlarda yaptığı çalışmalar sonucu elde ettiği bilgi ve belgeleri bir rapor halinde ilgili Bakanlığı ve talep halinde ruhsat sahibine verir.

Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü bu Kanun hükümlerine göre arama ve ön işletme ruhsatları alarak faaliyet raporları ile belirlediği zuhurlar için bu Kanunun 15 inci maddesine göre buluculuk hakkını kazanır. Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü adına buluculuk hakkı tesis edilen bu ruhsatlar ilgili Daire tarafından 30 uncu madde hükümlerine göre ihale edilir.”

Madde 19- Bu Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde-2 Sınırları Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenmiş olan Ereğli Kömür Havzasındaki madencilik faaliyetleri bu Kanuna tâbi değildir.”

Madde 20- Maden Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12 - Bu Kanunun yayımı tarihinden önce verilmiş işletme ruhsatlarında 28 inci maddede belirtilen beş yıllık süre, bu Kanunun yayımı tarihinde başlar.

Ruhsat alanının tamamına ya da ruhsat alanının büyük bir bölümünü kapsayacak şekilde verilmiş işletme izin sınırları, 28 inci madde hükümleri doğrultusunda ruhsat sahibince gerekli incelemeler yapılarak, cevherin konumuna uygun olarak yeniden belirlenmek zorundadır. Aksi takdirde işletme izin sınırları ilgili Daire tarafından re'sen taksir edilir.

Eti Holding A.Ş.'ye ait Bor tuzu ruhsat sahalarında yapılacak arama çalışmalarından sonra terk edilen veya taksir edilen alanlar sicil kayıtlarına işlenerek Kanunun ilgili maddelerine göre aramalara açılır. Daha sonra bu alanlarda bulunacak bor tuzları Eti Holding A.Ş.'ye iade edilir ve bu alanlarda bulunacak bor tuzları için buluculuk hakkı verilmez.

GEÇİCİ MADDE 13 - Bu Kanun kapsamına alınmış madenler için bu Kanunun yürürlük tarihinden önce alınmış taşocağı ruhsatları ile taşocağı ruhsatı almak üzere arazi sahipleri ile problemlerini hallederek müracaatlarını resmi belge ile kanıtlayan hak sahipleri, bir yıl içerisinde proje vererek bu Kanuna intibak yaptırmak zorunludur. Aksi takdirde bu Kanun hükümlerinden yararlanamazlar.

GEÇİCİ MADDE 14- Bu Kanun yürürlüğe girmeden önce maden ruhsatına bağlanmış madencilik faaliyetlerinden ocak, zenginleştirme veya metalürjik üretim tesislerinde geçici üretim ve/veya üretim faaliyetlerini yerine getirmekte iken herhangi bir sebeple faaliyeti durma noktasına gelmiş veya durdurulmuş işletmelere bu Kanun hükümleri uygulanarak üretimlerine ara verilmeksizin bu Kanunun 7 nci maddesindeki yükümlülüklerini yerine getirebilmelerini teminen altı ay süre verilir. Bu süre sonunda gerekli yükümlülüklerin yerine getirilmemiş olduğunun tespiti halinde, işletme bu yükümlülükler yerine getirinceye kadar durdurulur.

GEÇİCİ MADDE 15 - Bu Kanunun uygulanması ile ilgili olarak çıkarılacak yönetmelikler, Kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak altı ay içinde ilgili bakanlıkların görüşü alınarak Bakanlıkça hazırlanır.”

Madde 21- 3213 sayılı Maden Kanununun 35 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 22- 26/1/1939 tarih ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabancılarının Aşılattırılması Hakkında Kanunun Bazı Hükümlerinin Değiştirilmesi Ve Yürürlükten Kaldırılması Hakkındaki Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yeraltı servet ve kaynaklarının işletilmesine yönelik faaliyetler bu uygulamadan muaftır.

Zeytinlik sahası içinde; taş, kum, çakıl, kireç ocağı faaliyetleri, yürütülemez. Bunların dışındaki madencilik faaliyetleri Bakanlığın izni ile

yapılır. Zeytinlik sahalarda yürütülecek maden üretim faaliyetlerine ilişkin usul ve esaslar ilgili bakanlığın uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Zeytinlik sahasında yapılacak maden arama faaliyetleri esnasında zeytin ağaçları kesilemez. Ancak, bu faaliyetler esnasında ağaç kesiminin zaruri olduğu durumlarda Bakanlığın izni ile ağaç bedeli ödenerek zeytin ağaçları kesilebilir.

Zeytinlik sahası içinde madencilik faaliyeti yürüten gerçek ve tüzel kişiler tarafından, bu alandan çıkarmış oldukları madenini satış bedelinin binde biri (%0.1) zeytinciliğin geliştirilmesi, ıslahı ve teşvikinde kullanılmak üzere, Bakanlık bütçesinde açılacak olan "Zeytincilik Özel Hesabı" na aktarılır. Hesaba yatırılan bu bedel bir yandan bütçeye gelir, diğer yandan Bakanlık bütçesinde açılacak olan tertibe özel ödenek kaydedilir. Özel ödenek kaydedilen tutarlardan harcanmayan miktarlar ertesi yıl bütçesine devren gelir ve ödenek kaydedilir. Bu tertiplerden yapılacak harcamaların usulleri Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken hazırlanıp yürürlüğe konulacak esaslar ile belirlenir.

Madde 23- 21/7/1983 tarih ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. "Korunması gerekli taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının tespiti, Kültür Bakanlığının koordinatörlüğünde ilgili ve faaliyetleri etkilenen kurum ve kuruluşların görüşü alınarak yapılır."

Madde 24- Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 51 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Koruma Yüksek Kurulu üye tam sayısı ile toplanır. Kararlar oy çokluğu ile alınır."

Madde 25- Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 53 üncü maddesinin (9) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir.

- "(10) Maden İşleri Genel Müdürü veya Yardımcısı
- (11) Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü veya Yardımcısı
- (12) Tarımsal Üretimi Geliştirme Genel Müdürü veya Yardımcısı
- (13) Çevre Koruma Genel Müdürü veya Yardımcısı"

Madde 26- Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 58 inci maddesinin (f) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

"(g) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı teknik temsilcisi.

- (h) Sağlık Bakanlığının temsilcisi
(i) Tarım ve Köyişleri Bakanlığının temsilcisi
(j) Çevre Bakanlığının temsilcisi ”

Madde 27- 9/8/1983 tarih ve 2872 Sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“ Üretim yapılmadan yürütülecek petrol, jeotermal ve maden arama faaliyetleri, Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) kapsamı dışındadır. Ancak, yol yapımı, sondaj ve yarma faaliyetleri sonucu görüntü kirliliği oluşması halinde, faaliyet sahibi bu kirliliği Çevre Bakanlığına verdiği taahhütname doğrultusunda gidermekle yükümlüdür. Madenlerin işletilmesi hususunda ÇED uygulaması ile ilgili usul ve esaslar Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. “

Madde 28- 9/8/1983 2873 Sayılı Milli Parklar Kanununun 3 üncü maddenin birinci fıkrasında yer alan “.....Milli Savunma, İmar ve İskan, Kültür ve Turizm Bakanlıklarının” ibaresi “Milli Savunma, Kültür, Bayındırlık ve İskan, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Çevre, Tarım ve Köyişleri, Turizm Bakanlıklarının” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 29- 4/4/1990 tarih ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının (b) bendine “yetiştirme tesisleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile maden, petrol ve jeotermal kaynak ve işletme tesisleri” ibaresi eklenmiştir.

Madde 30- 23.07.1995 tarih ve 4122 Sayılı Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü ve Seferberlik Kanununun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında izin verilen alanlarda petrol ve maden arama ve işletme faaliyetleri, bu alanlarda yapılan masrafların ruhsat sahibince tazmin edilmesi şartıyla ve Orman Kanununun 16 ncı maddesi hükümleri gereğince sürdürülür.”

Madde 31 - Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü ve Seferberlik Kanununun 15 inci maddesinin (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Bu Kanun hükmüne göre tahsis edilen sahada halen petrol ve madencilik faaliyeti yapılmakta ise; bu faaliyetin izin süresinin bitimine kadar ruhsat sürelerinin uzatılması halinde de bu süre bitimine kadar bu sahalar hakkında ormansız alan statüsü uygulanır.”

Madde 32- 25/2/1998 tarih ve 4342 sayılı Mera Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkradan önce gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“ (a) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının talebi üzerine; 3213 sayılı Maden Kanunu ve 6326 sayılı Petrol Kanunu hükümlerine göre maden ve petrol üretimlerine yönelik faaliyetleri için zaruri olan,

Tahsis amacı değişikliği işletme ruhsat sahibinin müracaat tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırılır.

Bu Kanuna tâbi yerlerde üretim olmaksızın maden ve petrol arama faaliyetleri herhangi bir izne ve kısıtlamaya tâbi olmadan yürütülür.

Ancak aramaya yönelik yol, yarma, kuyu, galeri, sondaj faaliyetlerinin bu Kanun kapsamındaki alanlarda uygulanması sonucu, faaliyet alanında oluşacak zararlar arama faaliyetini yürüten gerçek ve tüzel kişiler tarafından eski haline getirilir ve arama faaliyetine başlamadan önce zararı karşılayacağına dair bir taahhütname ve/veya teminatı İl Mera Komisyonuna verir. Zararın giderilmemesi durumunda alınacak olan bedel Maliye Bakanlığınca mera özel hesabına gelir kaydedilir. Bu faaliyetler İl Mera Komisyonu bilgisi dahilinde yürütülür.”

Madde 33- 20/11/1981 tarih 2560 Sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kanalizasyon şebekesine verilmesi sakıncalı maddeler ile içme suyu alınan havzaların korunması için gereken tedbir ve düzenlemeler ilgili bakanlıklardan uygun görüş alınarak Bakanlıkça hazırlanacak bir yönetmelikle belirlenir. Bu yönetmelik ile Çevre Bakanlığı ve diğer bakanlıkların yönetmeliklerinde belirlenen düzenlemelerin ötesinde kısıtlamalar getirilemez.”

Madde 34- 26.05.1981 tarih ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 97 nci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

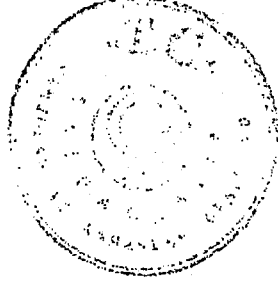
“b) Belediye sınırları ve mücavir alanları içinde faaliyet gösteren maden işletmelerince, 3213 sayılı Maden Kanununun 14 üncü maddesinde yer alan paylara ilaveten yıllık satış tutarının % 0,2 si nispetinde belediye payı ayrılır.

Bu pay, Devlet Hakkının Hazineye ödenmesi sırasında ruhsat sahibi tarafından ilgili belediyeye ödenir.”

Madde 35- 30.05.1940 tarih ve 3867 Sayılı Ereğli Kömür Havzasındaki Ocakların Devletçe İşletilmesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 1-Sınırları Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen Ereğli Kömür Havzasında 3213 sayılı Maden Kanununun 2 .nci maddesinin ikinci fıkrasında sayılan madenler dışındaki diğer madenleri ve taşk m r n  işletmeye veya hukuku uhdesinde kalmak şartı ile rodövans karşılığı özel veya tüzel kişilere işlettirmeye Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü yetkilidir.”

MADEN KANUNU VE FAZİ KANUNLARDA DEĞİŞİKİ
YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TASARISI.

(KANUN TASARISI)

Madde 36- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 37- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

D. BAĞÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	M. H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	R. K. GÜCELEN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Prof. Dr. N. CAĞAN KORUŞ Devlet Bakanı V.
M. KEÇECİ Devlet Bakanı	M. KEÇECİ Devlet Bakanı	M. BOZTAĞIOĞLU Devlet Bakanı V.	M. BOZTAĞIOĞLU Devlet Bakanı V.
N. ARSEVEN Devlet Bakanı	M. KEÇECİ Devlet Bakanı	Prof. Dr. R. ERZAN Devlet Bakanı	Dr. Y. KARAKOYUNLU Devlet Bakanı
H. GEMİCİ Devlet Bakanı	Prof. Dr. S. ÖŞENMEZ Devlet Bakanı	E. İ. KAYDALI Devlet Bakanı	H. GEMİCİ Devlet Bakanı V.
O. S. DOĞRU Devlet Bakanı	R. K. GÜCELEN Devlet Bakanı	R. K. GÜCELEN Adalet Bakanı	S. ÇAKHAKOĞLU Milli Savunma Bakanı
A. K. TANRIKULU İçişleri Bakanı	M. H. ÖZKAN Dışişleri Bakanı V.	S. OPAL Maliye Bakanı	M. B. STANCIOĞLU Milli Eğitim Bakanı
Prof. Dr. A. AKCAN Bilimsel ve Teknolojik Araştırma ve İnnovasyon Bakanı	Doc. Dr. O. DURMUŞ Sağlık Bakanı	A. K. TANRIKULU Ulaştırma, Denizcilik ve Kara Ticaret Bakanı	Prof. Dr. M. T. GÖKALP Tarım ve Köylüleri Bakanı
Y. OKUYAN Çalışma ve Sos. G. v. Bakan	A. K. TANRIKULU Seyahat ve Ticaret Bakanı	Z. ÇAKAN En. ve Tab. Kay. Bakanı	M. TALAY Kültür Bakanı
M. TAŞAR Turizm Bakanı	Prof. Dr. N. CAĞAN Orman Bakanı	F. AYTEKİN Cevre Bakanı	